Jaroslav Buzek

Básně

2020 - 2022

Má Vysočina

Naše krásná Vysočina
je malebná, snivá, kouzelná,
na podzim barvami září.
Když padá sníh,
je jako zachumlaná
vše září i hvězdy
mají krásnou bílou zář.
V létě na lukách
všude pestré kvítí,
u nás je pěkné žití
a proto máme svou Vysočinu stále rádi.

14. května 2020

Písničky

Písničky, které hrají nám,
velmi rád mám,
některé si sám zazpívám.
Některé jsou smutné a jiné veselé,
proto zpívejme přátelé,
bez nich by život smutný byl.
A možná by ani nebavil,
prázdný a nudný byl.
Něco nám vzal a něco dal.
A proto veselým se stal.
Až budu odcházet, musí to být,
o českých písničkách na svatém poli
už jen příjemně snít.

15. května 2020

Panna Maria

Panna Maria, nebeská matička, královna nebes,
stojí u svého syna a oroduje za nás.
Děkujeme Ti, svatá matičko, stůj stále u svých dětí
a nedopusť bolesti.
Oroduj u svého Svatého syna a u Pána Boha,
protože jsi matka Boží a královna nebes.
Děkuji Ti, matičko Boží a v Tebe věřím,
že své děti nikdy neopustíš.
Na věky Amen.

16. května 2020

Otčenáš.

Když jsem v našem kostele
a vidím na kříži Spasitele,
pomodlím se Otčenáš.
Svět jiný se zdá, když do chrámu Páně chodívám
a v něm se modlívám k Pánu Bohu.
Bez modlitby být nemohu.
Vidím na kříži Ježíše Krista,
modlitba sama ze rtů splývá
a v srdci Otčenáš stále máš.

17. května 2020

Mamince

V noci někdy sním, když nemohu spát,
budu na svůj život jenom vzpomínat.
Nebyl vždy lehký, nemohu jen ty smutné vzpomínky v hlavě mít.
Ale těch veselých bylo mnohem více.
Vidím v duchu veselé oči mé drahé maminky
a slyším písničky, které jsme společně zpívali,
smáli se, pohádky poslouchali.
Maminka říkávala, mějte se rádi, až tady nebudu.
Jen v dobrém stále vzpomínám.
Mou maminku měl jsem opravdu rád
a mohu se na ní jen dívat.
Už jenom ve snu s ní mluvím.
Snad se s maminkou tam spolu sejdeme a zase šťastni budeme.

18. května 2020

Naše město

Na té naší Vysočině je také město Pelhřimov.
Město pěkné je a známe v celé domovině.
Muzeum rekordů má a proto je každý zná.
Také známé je Kartáčovny a Agrostroj, ten tu také je.
A proto Pelhřimov jako město známé bývá
a své hosty upřímně vítá.
Na té naší Vysočině město krásné je, Pelhřimov se jmenuje.

20. května 2020

Mé městečko

V zámecké zahradě stará lípa stojí,
která se s Kamenicí pojí.
Je to milé městečko a moje srdéčko
má jenom radost pro vše, co má mít.
Je to městečko, jež má pro mě krásné dětství.
Jen tam jsem prožil všechno krásné a milé,
proto zůstane navždy v srdci mém.
Až tam jednou budu navždy spát,
budu na něj vzpomínat, s Bohem navždy vzpomínat
a budu mu vše hezké přát.
21. května 2020

Má vlast

Na těch našich lukách je pestrých květů jako naseto,
všechno voní a v té malé vísce zvony zvoní.
V tom našem kostelíku se všichni k Pánu Bohu modlí,
protože každý má svou vlast rád
a o ochranu prosí Pána Ježíše a matku Boží.
Krásná a milá naše zem vždy byla
a stále taková zůstala
a v bázni Boží se vroucně modlila
a za Čechy a Moravu vždy hrdě stála.

23. května 2020

Vzpomínka na mládí

Cesta vede do lesa, mezi stromy se ztrácí,
nad ní na nebi zpívají ptáci.
Všechno se v mé mysli znovu vrací,
když jsem byl mlád a svět se krásný zdál.
Život jsem velmi miloval,
jednou přijde podzim života
a člověk už jen vzpomíná,
na ty krásné časy, na své mládí
a všechno co měl rád, znal a miloval.

24. května 2020

Naše zem

Naše krásné Čechy, Morava a Slezsko,
je pro nás Čechy všecko.
Máme rádi vlast svou krásnou a milou,
závidí nám jí celý svět,
jezdí se sem na ni dívat.
Vidět Pražský hrad a krásný Karlštejn,
hrad perla císaře a krále, Otce vlasti.
V té naší zemi je přece jen život krásný.
Tuto zemi musí všichni milovat
a v srdci ji mít, protože je krásné zde žít.

30. května 2020

Měsíčná noc

Krásné je to v noci, když měsíc a hvězdy svítí,
krásná noc stříbrná, vlahá a teplá.
Opravdu krásná je a mohu se dívat do kraje.
Pohádkový les tiše šumí a potůček bublá,
na palouku víly tančí a snivé písně mile zní.
A na to všechno se měsíc s hvězdami dívá
a zem tiše odpočívá.

6. června 2020

Šumava

Ta krásná Šumava je hrdá a pěkně zelená.
Vidím tu Šumavu, tu krásnou Modravu.
Má krásnou krajinu a v ní kouzelnou tišinu.
Už ji nikdy nesmí dělit ostnatý drát.
Tu naši Šumavu musí mít každý rád a věčně milovat.
A na ty Západní Čechy, na té české straně hrdě stát
a svou Šumavu milovat a stále ji mít rád.

9. června 2020

Život

Ten den je stále stejný, ale přece jiný.
Někdy veselý nebo smutný a přesto krásný.
Musíme to vzít, jak život jde,
Protože nám byl dán jen jeden.
Život je příliš krátký, ale každý má ho rád
a měl by se stále smát.
Ale ono to někdy nejde.
Musíme to vzít, jak to jde.
A jako host umět žít, včas zase odejít.
A ti, co po nás zůstali, už jen vzpomínají.

10. června 2020

Pozdrav Slavii

V Praze Vršovicích stojí stadion,
ten je jenom jeden, jmenuje se Eden.
Sešívané dresy našim klukům sluší,
titul pro Slávii zase přijít musí.
Máme také holky, naše holky hezké,
jsou to slávistky, naše holky české.
Padla jednou rána, Slávia vyhrála.
Byla velká sláva, dvakrát hurá sláva.
Byla druhá rána, byla přímo z nebe,
vždyť máme Slávinko rádi jenom tebe.

21. června 2020

Příroda a vesmír

Mnoho krásy má příroda, je v ní velká pohoda,
ale velká voda je pohroma, všechno ničí.
Suchem puká, praská a je velmi suchá,
potom voda zase pomáhá.
Je to velký kolotoč, ale příroda ví proč.
Musí to tak asi býti, jinak by nebylo možno na zemi žíti.
Generace lidí žijí, přírodu krášlí,
ale i ničí, ničí plíce planety a tím i sebe sama.
Zem se musí zachovat, vždyť z vesmíru má plno krás.
A je tak krásně modrá, točí se stále,
neničme ji a zachovejme.
Nemáme nic jiného ve vesmíru pěkného.

22. června 2020

Jaruška

Je tu milá paní, s ní je hezké povídání.
Chodím k ní velmi rád, mám si s kým povídat.
Hezké a milé to u ní je, jsem tomu velmi rád,
že jsem její kamarád, máme si stále co povídat.
A na časy, které byly už jen vzpomínat,
a život, jak jde brát a opravdu jen vzpomínat.
19. června 2020

Česká zem

Máme krásnou zem, je sice malá
a krásná ve středu Evropy.
Hezká města, malebné vesnice.
Hlavní město, krásná stověžatá je naše Praha.
V ní je klenot, Pražský hrad, stojí mnoho staletí.
Pak také Vyšehrad, Praha má mnoho krás.
Česká zem je zase svobodná a mnoho světu dává,
bude pro ni zase sláva.
Naše země je opravdu hezká.
Všem lidem, kteří tu žijí, jí mají rádi a znovu budou mít.
V té krásné zemi je opravdu milé žít.
1. července 2020

Má Slávia

Náš slávistický prapor vesele plápolá
a má drahá Slavia zase titul má.
Je to krása, když naše hvězda ve větru vesele jásá.
Ten, kdo Slavii ve svém srdci má,
tomu srdce hrdostí a radostí plápolá.
Ještě takových radostí více, prozradí to naše úsměvy a líce.
Slavia je naše a jen naše a ukazuje cestu fotbalu.
Slavia je jen jedna jediná a každý slavista jí ve svém srdci má.
A věren své Slavii celý život zůstává a radost z jejího vítězství vždy má.
A stále se raduje a svou Slavii věrně miluje,
Jako já, který tuto báseň psal.
Za Slávii vždy věrně stál a její barvy vždycky hájil,
ve všech dobách za Slávii věrně stál,
za žádných okolností nezradil a vždy za ní pevně stál a Slavii miloval.
24. června 2020

Voda

Voda je život i smrt.
Je mírná i dravá,
život dává i bere,
je teplá i studená,
čirá i kalná, mělká i hluboká,
vyvěrá z hlubin, někdy tam i mizí.
V studánkách se i pila, hlídala ji víla.
Někdy je modrá i zelená.
Udělá a vymele přesně chodby a krápníky,
sladká i slaná, jezera, řeky i moře,
bez vody na Zemi nic být nemůže.
Ani květiny, stromy, zvířata i člověk,
tak to musí být, bez ní člověk a ostatní život zaniká.
Bez vody nelze být, a proto voda na Zemi musí být,
bez ní by nikdo nemohl na zemi žít.
26. června 2020

Krásný den

Krásný je den, když začíná, pomalu se rozednívá, to pak nejpěkněji bývá.
Rosa se třpytí v trávě, blyští se jak granáty, květy se otvírají a ptáci zpívají.
Lesy šumí, voda hučí a hmyz vesele bzučí.
Slunce stoupá nad obzor, raduje se každý tvor.
A když noc vládu má, vlahá pohoda začíná a měsíc s hvězdami tančit začíná.
A všechno sladce usíná a na krásný den ve snu už jen vzpomíná.
8. července 2020

Odpuštění

Chtěl bych znát, co neznám
a mít to, co nemám, pochopit smysl života.
To je velká věc, poznat sebe sama,
uznat klady a zápory, co je správné a co ne.
Vidět sebe v mládí a pak ve stáří,
umět odpouštět, dobré si umět brát a na to zlé nevzpomínat.
Umět sobě a druhým odpustit, protože jinak se nedá žít.
13. července 2020

Životní den jako sen.

V mládí si člověk říká, co všechno udělá a vyrobí,
pak vše nechá a někdy zapomene.
Jak život jde, říká, co je ještě třeba udělat a zaznamenat.
Pak přijde láska, děti a práce, času se nedostává
a sil ubývá stále více.
Pomalu odchází mládí a na líce se vkrádá stáří.
Pomalu se krátí pomyslná svíce a najednou není člověka více.
A přijde člověk nový, tak to na tom světě chodí.
Proto každý den, který je nám dán, by neměl být promrhán
a měl by přinést radost nám.
Proto je život milován.
I když není někdy lehký, tak je krásný, milý a nesmírně křehký. *15. července 2020*

Růže

Královna květin růže má mnoho barev a odstínů.
Je to květina lásky, křehká je a velmi krásná a líbezně voní.
Mnoho žen touží jen po ní.
Dovede rozzářit úsměv na rtech a je tak něžná, bere dech.
A dovede potěšit v obyčejných dnech.
Nezmizí ze zahrad záhonů a bude a je krásou našich domovů.

18. července 2020

Noc a den

V noci září tisíc hvězd a také měsíc.
Je veliký jak rybí oko, vlahý vzduch.
Srdce přímo jásá, jaká je to nebeská krása.
Lesy tiše šumí, jako když si povídají.
Milenci si do očí hledí a nic kolem nevidí, lásku si vyznávají.
A noční obyvatelé ze skrýší se na lov vydávají.
K ránu ten šum utichá, pomalu den začíná,
a příroda je rosou omytá, tráva osychá
a slunce nový den zase uvítá.

21. července 2020

Lidé a životní cesta

Obyčejná polní cesta, je kolem ní plno kvítí
a blatouch do daleka žlutě svítí.
Mnoho cest někam vede, ale nikdo říci nedovede,
kam vede životní cesta člověka a někdy bývá daleká,
někdy bývá krátká a blízká a člověku se po dálce stýská.
Někdy člověk zabloudí, neví, kde je
a potom jako list se chvěje a je plný beznaděje.
Druhý zkoumá, jak s té šlamastiky ven,
než nadejde nový den.
A diví se pak nadále, že jeho druh měl namále
a pomůže jeden druhému, pomůže trochu náhoda a zas jsou blízko domova.

23. července 2020

Příroda po bouři

Les tiše šumí, vítr tiše ohýbá stromy
a najednou blesky, hrom burácí, zmlkli ptáci a vše se v hromu ztrácí.
Bouře byla veliká a příroda se znovu nadechne k novému životu
a znova začíná a příroda se zelená, to nový život v mláďatech,
zase krásy přibývá a mnoho lidí se zase vesele usmívá
a příroda se do nového šatu odívá.

26. července 2020

Podzim a zima

Vlahý podzim zase bude, barevné listí vzduchem mírně poletuje
a na zemi šustí a vítr ho sem tam přehazuje.
Slunce se za mrak schová, chladno najednou je,
babí léto poletuje.
A slunce zase z mraků se ukazuje a příroda se ve veselých barvách znova ukazuje.
Příroda se ke spánku pomalu chystá, pasáci pečou brambory
a jsou plné stodoly, na strništích vítr fičí, zem je tvrdá jako mlat.
A příroda tiše spí, čeká, až jí jaro probudí.
Zima vládu přebírá, už je bílá peřina, všude krása nesmírná.
Sníh se sype tiše, klekání velmi tiše, už je tu zas bílá říše.
Paní zima vládu má, jak z Ladových obrázků tu zima k nám tak přichází.

29. července 2020

Kniha

Kniha je svět v neznámu, ale když se člověk začte,
pozná jiný svět a oblíbí si knihu někdy hned.
Jindy vezme jinou, pár stránek obrátí
a už se ke knize nevrátí.
Zná životy hrdinů v knize popsané a někdy se jimi řídí,
neboť se mu kniha líbí.
Kniha mnoho dává nám a proto knihy tak rád mám.

1. srpna 2020

Myšlenka

Myšlenka je snivá chvíle, ale někdy nemá cíle.
Člověk v hlavě přemítá, co udělat má a zlé myšlenky zamítá.
Vše krásné se mu v myšlenkách zdává, někdy i velká sláva,
že svět zlým se také stává a tu myšlenku hned zapudí.
A jiná se v něm jak zázrakem probudí,
a zlou myšlenku hned zapudí.
Myšlenky jsou jako včely, přiletěly, uletěly
a sen se pomalu na víčka vkrádá a tu spánkem padá hlava.
Myšlenky se nerojí a člověk před sebou vždy nějak obstojí.
A života se nebojí s myšlenkami je vesel zas a život je plný krás.

3. srpna 2020

Rozjímání

Tichá noc se rozložila nad krajem, bílý sníh jak démanty se třpytí.
Měsíc krásně svítí a já musím pryč zase jíti.
Daleká cesta má, kdy se znovu zkrátí a domov se mi vrátí.
Vzpomínky jdou temnotou, ale mládí už se nevrátí.
Až zas v ta místa přijdu, nikdo mě tu nebude znát a já sám tu budu stát
a už jenom vzpomínat a v kostele budou varhany tiše hrát
a na mši vánoční věřící zvát a svět krásný se zas bude zdát
a zem v tichém bílém hávu líbě spát.
Bůh na nebi s anděly plesat, lidi dál milovat,
že se zas slovo Boží platit, smět dál ožívat.
A lidé budou zase Boha znát a s ním se vesele radovat.
Láska ke všem svatým půjde do nebes, bude tu zas krásný svět
a milý pohled na ten Boží svět.

7. srpna 2020

Láska

Tichá noc měsíčná, hvězd plné nebe
a já myslím jen na tebe, lásko má.
Tys byla jediná, na kterou srdce mé vzpomíná,
Už je to hodně let, co jsme se seznámili
a já myslím, že to trvá jen malou chvíli,
škoda, že se nestalo, o čem jsme oba snili.
Přeji ti v životě jen mnoho štěstí,
ať tvá cesta růžemi jen voní
a já budu alespoň ve snu snít, že jsme opět svoji.

10. srpna 2020

Les

Mnoho let roste les.
Dává nám ze sebe mnoho věcí,
zdravé ovzduší a hlavně kyslík a krásu.
Příjemnou pohodu a hlavně klid,
aby v něm zvěř mohla klidná být a v klidu v lese žít.
Dělalo se v něm v milířích uhlí
a lidé v něm žili a pracovali
a také se v něm radovali a milovali, velcí i malí.
Za svým lesem stáli a vůbec se nebáli,
všichni velkou radost měli.
14. srpna 2020
Srpen 1968
Dnes je to již mnoho let, co Rus vzrušil celý svět.
Chtěl ukázat svoji sílu a světu dát svoji víru.
Napadl malý stát ve středu Evropy, svého spojence,
který se chtěl jinou cestou dát, a proto mu dal sílu znát.
Proto jí vojsky potlačil a jak má být mu naznačil.
Krev v českých ulicí tekla, byla hrůza ze sovětského pekla.
Chtěli rolnicko dělnickou vládu nastolit a z Československa protektorát mít.
Nepovedlo se jim to a museli po letech s hanbou a potupou odejít.
A my můžeme v klidu žít. A proto toto na paměti mějte a porobit se už nedejte.
A své nepřátele vždy ze země jednou a provždy vyžeňte.
Rus byl kdysi náš osvoboditel a pak naší krásné vlasti ničitel.
Už se nikdy opakovat nebude a naše milá země zas krásná a líbezná bude.
A lid si v ní sám vládnout bude a nikdo cizí mu poroučet už doufám nebude.

21. srpna 2020

Člověk

Mnoho člověk zná a mnoho ještě nezná, stále se učí
a bude se učit dál, aby za něco stál a byl stále dál.
Nikdy se člověk nesmí vzdát, aby nebyl stále sám.
Mnoho chce člověk znát, aby mohl pevně stát
a mnoho věcí, které nezná, poznává pomalu a má svoji náladu.
Člověk je tvor zvídavý a hloubavý, vědomosti se zase dostaví.

24. srpna 2020

Jeseň a houby

Už nastává jeseň, já jdu sám lesem,
Stromy šumí, v dáli cosi duní a les stále šumí.
V lese je pološero, tma, málo světla, po vedrech je veta.
Houbař houby sbírá a na temné mraky se stále dívá.
Pomalu se připozdívá, přišel domů přec, spustil se lijavec.
Houby doma suší, do skel kapky stále buší.

2. září 2020

Báseň

Babí léto už tu je, podzim vládu nastupuje.
Pestré listí zvolna poletuje a studený vítr pofukuje.
Mraky se tam déšť si spustí a barevné listí pod nohama zvolna šustí.
Příroda se k spánku chystá, aby byla přichystána,
až se zima spustí sama, bude možná jak od Lady
a skryje nám poklady a dá zemi vláhu,
zase to půjde k jaru, a tak je to stále a život jde stále dále.

10. září 2020

Koronavir

Koronavir sužuje celý svět, bojují všichni lidé na Zemi.
Musíme si pozor dávat, abychom zdraví byli a nikoho nenakazili.
Mnoho lidí zemřelo, ale mnoho se jich uzdravilo.
Musíme to vydržet a doufat, že bude lépe a vrátí se vše k normálu.
Musíme být stále pozitivní a stále připraveni na lepší zítřek,
a chovat se tak, aby se koronavir už nešířil

14. září 2020

Obyčejný den

Celkově je každé ráno obyčejné, ale přitom není obyčejné,
Protože každý den je nám dán darem, který nám dal Bůh.
A také je to velký dar, který nám dala naše maminka,
ten dar jí nikdy celý neoplatíme.
Ale přece trošku ano, když se budeme chovat tak,
aby se za nás nemusela stydět a když uděláme chybu,
měli bychom se pokusit ji napravit a celý život čestně žít.

18. září 2020

Obyčejná

Čas je relativní pojem a přitom je básní zdrojem,
ten, kdo umí básně složit, umí také celkem den prožít.
Den je někdy veselý a jindy smutný, tak už to někdy bývá,
že den je veselý a smutný zároveň.
Člověk také různé nálady mívá a z různých úhlů se na svět dívá.
A proto optimista a nikdy pesimista tuto báseň ukončívá.

2. října 2020

Koronavir

Může člověk proti zlu stát sám a bojovat,
i když se bojí, nakonec obstojí.
Tak musíme všichni stát a s covidem bojovat a na sebe spoléhat.
Svět si musí pomoct sám a musí mít dobrý plán, hlavně vydržet
a nebát se překážek, koronavir porazit, nesmí se to znovu vrátit,
vítězství je na dosah, jen na mysli neklesat.

13. října 2020

Milé vzpomínání

Něco co znám, pak už jenom vzpomínám
na ty krásné chvíle, které byly tak milé.
Krásné vzpomínání, milé usínání,
vzpomínky jdou hlavou jen, byl to velmi krásný sen.
Mládí byl mžik jen a zbyl po něm pocit milý a něžný jen.
Teď se život ke konci pomalu chýlí,
dopřej mi tu Bože ještě nějakou chvíli.
Utíká to rychle moc, pak už zbude jenom noc.

20. října 2020

Klienti pracovníkům domova

Domov náš je velmi pěkný, každý tu má místo svoje
a nikdo si snad nestěžuje. A když přece nespokojen, nabízí se řešení,
aby všechno dobré bylo a k dobru se obrátilo.
Ti, kteří se starají o nás, tuto práci pro nás rádi dělají.
My jim za to děkujeme a vše dobré jim přejeme,
aby život zde byl šťastný a podzim života milý, krásný.
Děkujeme sestřičkám a ostatním pracovníkům za ty hezké chvíle,
které občas chystají, aby se nám dobře žilo.
A bylo zde velmi milo. Děkujeme vám všem znovu.
My klienti našeho domu.
Každý vám poděkuje v duchu sám.
Ještě jednou díky vám.

28. října 2020

Louka

Na louce kvete pestré kvítí a já musím po ní jíti.
Je parný den, slunce svítí. Bzukot včel a čmeláků je z ní slyšet na dálku.
V záři rudých červánků, v noci všechno utichá, ponoří se do ticha.
Ráno rosa veliká, ta zas louku probere, zazní bzukot vesele
a všichni si poskočí, z vůně té se až hlava zatočí,
jak je na té louce krásně, to je konec této básně.

25. října 2020

Složitá doba

Dnešní doba je složitá, každého se dnes dotýká.
Je to krize světová, musí si svět pomáhat a nesmí vůbec zaváhat.
Zvládneme to, když budeme postupovat stejně a ne přitom obráceně.
Není to už únosné, a proto musím říci ne a už ta pandemie musí skončit.
Už ta pandemie musí skončit a ne se stále točit.
Musí to být zase znova, aby byla možná nová obnova celosvětová
a svět se uzdravil, koronavir zastavil.

27. října 2020

Naše modrá Země

Roky jdou velmi rychle, svět se mění, co bylo dnes, už není.
Člověk vstoupil do vesmíru a také na jinou planetu než je Země.
Stopu zanechal na měsíci, létá na strojích, které jsou rychlejší než zvuk.
Ale také více zabíjí a velmi závidí. Lidstvo tuto zemi ničí a jinou nemá, nedostane,
když ta zkáza neustane. Země je modrá perla vesmíru, chraňme ji pro generace příští
nebo se to lidstvu vymstí, zbude pustota a prázdnota, nic tu nebude,
všude zkáza a zmar, nic nebude žít ani člověk sám, pak nám pomoz Pán Bůh sám.
31. října 2020

Královna nebes

Královno nebes, ty jediná jsi matkou všech.
Národy k tobě vzhlížejí a prosí o přímluvu tvou.
Také já prosím, při mně stůj a po zbytek života,
nebeská Matko, mě hříšného opatruj,
oroduj za mne u Otce nebeského.
Matko Boží, Panno Maria, Královno nebes předobrá,
Oroduj za nás hříšné u syna svého Ježíše Krista a také u Boha samého.

2. listopadu 2020

Rozjímání

Už jsou zde barvy podzimu,
listí v barvě karmínu, šarlatu a zlata.
Les je tichý, šero a temnota nastává,
příroda se ke spánku pomalu ukládá.
Vše pomalu usíná, blíží se pomalu, zlehka zima.
Jaká bude, bílá nebo blátivá,
na Ladovu zimu se už jen vzpomíná
a dětství znovu ožívá.

3. listopadu 2020

Vzpomínky na pohádky

Kde je peklo i nebe, pohádky osloví malé i tebe.
Sněhurka, Kašpárek, Ježibaba, Král, jak to bude dál.
Český Honza jde stále dál, když vysvobodil princeznu a tu si za ženu vzal.
Hrneček kaše navařil a Černokněžník hodný i zlý byl a jiný kouzelník vše napravil.
Tak já pohádky všechny znal a sladce potom usínal.
Zlatovláska zlaté vlasy měla a Jiřík zvířátkům rozuměl a vládl moudře, spravedlivě.
Pohádky vždy dobře skončily, jinak by pohádkami ani nebyly.
9. listopadu 2020

Vánoce

Brzy budou Vánoce, každý rok stále stejné a přece jiné.
Když člověk stárne, vzpomíná na Vánoce svého dětství.
Vzpomíná, jaké to bylo, když sám byl malý.
Rozzářené dětské oči, vůně cukroví, čekal na zvonění,
až přijde Ježíšek a dárky zase přinese a to nejhezčí každý si zase odnese.
Protože každý má Vánoce rád, ať stár nebo mlád.
Ve stáří bude nostalgicky vzpomínat.
Vánoce jsou svátky klidu a míru a jsou hlavně spojené s Bohem.
Proto jsou nejkrásnějším svátkem v roce.
Proto se každý na Vánoce těší, bude to tak stále,
dokud budeme v Boha věřit, s Bohem v srdci žít.
14. listopadu 2020

Svoboda a boj 1939 – 1989

17. listopad významný to den, kdy svoboda zvítězila
a vyšla rázně z okovů ven.
Bylo to v roce třicet devět a pak osmdesát devět.
Zemřel Opletal Jan, proti nacistické zvůli a byly zavřeny vysoké školy.
Vyšli studenti z Albertova a volali slovo svoboda.
KSČ to věděla a poslala policii a vodní děla,
byla to revoluce sametová a svoboda tak mohutněla.
Studenti se srazili v jeden velký šik a svou svobodu si nedali už vzít.
Strana už neměla sil a podporu, tak se vzdala odporu.
Lidé měli velkou sílu, a proto všechno skončilo v klidu.
Svoboda se po mnoha letech opět vrátila
a pravda, která je napsána také na standartě prezidenta zvítězila.
Chraňme si jí a ostražitě bděme nebo o ni lehce přijdeme.
A zas svobodu těžce vybojovanou už mít nikdy nebudeme.
Je tak silná a přitom křehká
a také silná jako řeka.
A Václav Havel se prezidentem ve svobodných volbách stal.
A celý svět oněměl, blahopřál a trochu záviděl,
že žádný výstřel z pušky nikdy a nikde nezazněl.
17. listopadu 2020

Život

Mnoho divů život denně dává, více veselých než smutných.
Máme se čemu divit a o něčem přemýšlet.
Abychom se mohli stále učit
a být stále připraveni na různá překvapení.
Život je tak nesmírně krátký a přitom tak pestrý.
Co člověk za svůj život dokázal.
Doletěl na měsíc a udělal mnoho divů,
abychom mohli na tomto světě žít.
Život je krásný i krutý, asi to tak musí být,
aby všichni mohli žít na této krásné modré planetě,
která je vidět z vesmíru a musí to stále trvat,
aby na ní mohl člověk na této zemi žít
a šťastně a vesele se na svět dívat
a na svůj život vzpomínat.
Jak v dobrém, tak i zlém.
18. listopadu 2020

Vánoční čas

Blíží se vánoční čas, nejkrásnější svátky zas.
Narození Krista Pána.
Narodil se v Betlémě a to v jesličkách na seně.
Boží syn se člověkem stal, aby naše hříchy
sám na sebe vzal a Bůh nám svého syna dal.
A proto křesťanský svět vzývá radost do nebes.
Sníh tiše na zem padá a tím vánoční čas
a mír v krajinách nastává.
Nad Betlémem vyšla hvězda jasná
a tím se svět dozvěděl, že Mesiáš na zem přišel.
Ježíš, Boží syn k nám v podobě Jezulátka s Marií,
Matkou Boží slavnostně přišel.
Vánoční stromeček krásně ozdobený a osvětlený září.
Vidíme údiv v dětské tváři.
A u nás na tváři se dětství vrací.
Vzpomínáme na všechno dobré,
hlavně na naše předobré rodiče.
Všechno, co krásné bylo,
je nám u srdce milo.
Jsou tu svátky míru, lásky odpuštění,
v srdci svém máme odpuštění lidem všem.

24. listopadu 2020

Roční období

Podzim pomalu končí, zima se pozvolna vlády ujímá.
Vítr studený fouká a slabý dým k obloze stoupá.
Bude padat bílý sníh, děti jezdit na saních a všude jejich veselý smích.
Bude bílá peřina, vločky jako pápěří na ztuhlou zem pomalu se uloží.
Všude ticho, mír a klid, že nemůžeš uvěřit.
Také bude silný led, klouzačku lze uvidět.
Bílé květy v oknech jsou výtvory mrazu a zimy.
Příroda tiše spí, na jaře se probudí, bude všude veselo
a všechno se zazelená a bude krása nezkalená.

28. listopadu 2020

Mikulášská

Po roce zas, přijde mezi nás Svatý Mikuláš, čerti a anděl.
Vánoce se kvapem blíží a malé děti jsou honem hodné
a říkají básničku, aby je čert neodnesl do pekla.
Dostanou od Mikuláše a anděla něco sladkého, dobrého.
Slíbí, že už budou hodné, čert naposledy zařinčí řetězem.
Je doma klid a mír a zem je sněhem pokrytá.
Všude ticho, v kamnech praská oheň.
Říkají se různé zkazky, dobře se usíná a přitom vzpomíná.

2. prosince 2020

Zimní nostalgie

Ten zimní čas, zanechává nostalgii v nás.
Vzpomínky jdou hlavou, kolem nás.
Vzpomínáme jen na to hezké, co jsme prožili
a to zlé se mihne jen na chvíli.
Stáří se pomalu blíží, už tu dlouho nebudem
i když se člověk někdy zmýlí, a proto musíme být
rádi za každý nový den, kdy na světě zůstanem.
Nevíme dne ani hodiny, který den bude poslední a jediný.

8. prosince 2020

Vánoční stromeček

Stromeček vánoční tiše stojí a čeká, až ho lidé nastrojí.
Pod ním dárky leží a vánoční čas tiše běží.
Všechno se na Vánoce těší, nejvíce děti,
co jim Ježíšek přinese.
Rozzářené dětské oči se diví.
Bílý sníh všude tiše leží,
mráz dělá červené nosy.
Hvězdy jasně svítí a křesťanský svět na Božího syna čeká.
Což je událost velká.
Láska a mír jdou tichou krajinou
a tichá píseň zní,
tichá noc do krajiny vánoční zní.
16. prosince 2020

Narození Krista

Dnes v noci se narodí svatý syn Boží, Pan Ježíš Kristus, světa spasitel a vykupitel.
Narodí se z Marie Panny, čisté a předobré Matky Boží, Královny nebes a matky nás všech.
Narodí se Boží král, všech národů Pán.
A nad námi všemi vládne Bůh.
Nad Betlémem vyjde hvězda jasná a bude to odpověď nebes jasná.
Že se nám narodil Spasitel a Mesiáš.

24. prosince 2020

Bude lepší nový rok

Vánoce nám skončily, co krásného nám přinesly.
Určitě, co jsme si přáli, ať velcí či malí.
Teď přijde nový rok, co přinese napřesrok.
Aby byl lepší než ten starý a přinesl nám hodně štěstí, míru
a novou sílu poprat se a vypořádat s problémy.
A zas bylo, jak bývalo, abychom se radovali,
Zdrávi zas byli a znovu veselí a ne smutní bývali.
A znovu se radovali, náladu dobrou měli.

28. prosince 2020

Co přinese

Nový rok nám nastal, co nového schystal, uvidíme brzy,
Snad to nebudou naše velké slzy.
Musíme věřit, že to bude všechno dobré a zvládneme to, co nám přichystá
a pro paniku nebude v nás místa.
A budeme žít v normálu, někdo půjde do bálu,
jiní budou doma sedět a vesele z oken hledět.

4. ledna 2021

Zimní krajina

Sníh bílý tiše na zemi leží, jen zeleň smrků je stále svěží.
Na stráži sněhuláci, jak vojáci stojí.
A vrány nad nimi letí ve svém roji.
A koukají, jako když se sněhuláků bojí.
Děti na sáňkách a bobech vesele z kopce jezdí, jak o závod.
Zem jinak tiše spí a nic jí ze spánku neruší.
Pod sněhem je teplo, všechno se zas na jaro a léto těší.

9. ledna 2021

Obyčejný den a život

Obyčejný den vždy něco přinese,
buď dobrého nebo nedobrého.
Každý si z něj vezme to své, život není jen hezký,
ale také ukáže pravý opak.
To ale nesmí být pravidlo, musí to být spíš pozitivní než naopak.
Každý den, kdy jsme na světě,
musí být pro nás všechny malým svátkem.
Život je velký dar, který nám dali naše matky a otcové
a měli bychom život takto brát a ne s ním hazardovat, ale milovat.
I když není někdy zrovna lehký, ale přece krásný.
Když člověk vidí, co je na něm krásy.
Ale také bývá někdy hodně zmaru, pláče a utrpení.
Ale život se stále mění.
Je jako skon a narození.
A tak to půjde stále dál,
aby život za to stál.
12. ledna 2021

Život v nebi

Den odchází, přijde nový, co nám asi zítřek poví.
Že život je tu stále, ale někde život zhasíná a šťastný nový začíná.
Starý k zemi kloní se, mladý nový rodí se.
Ať je šťastný, Pána Boha prosíce, dej mi v světě dlouhé žití,
abych mohl radost mít a tebe Bože velebit.
A až budu odcházet, na rtech smích, ať není smutek,
ale přání jen, abych bez hříchu pobývat v něm směl,
a tebe Otče a Pane brzy tváří v tvář uviděl
a s tebou se radoval, že jsem tobě Pane a všem svatým čistou duši zachoval
a v domě tvém stále žil a s anděly se veselil.
16. ledna 2021

Krásný svět

Těším se na jaro a léto, až všechno pokvete a květy půjdou do poupěte,
Všechno bude zelené a mnohobarevné.
Koronavir snad bude pryč a bude se zas normálně vesele žít.
Nebudeme zavřeni a uvidíme naše blízké.
Naši potomci budou za sto let říkat, to byl ale divný svět.
Každá generace měla svůj osobitý svět
a my můžeme s úsměvem na rtech ten jejich svět uvidět.
A nad sebou se zamyslet, svět si chránit a ne ho ničit.
Jako dnes vypouštěním škodlivin do ovzduší,
to se přece nesluší.
Musíme ho zachovat, aby se mohl krásným stát.
20. ledna 2021

Luka a slunečná neděle

Louka plná květů, pestrá krása je tu.
Velmi se tu v trávě leží, na obloze mraky běží a tráva je tu stále svěží.
Když je louka pokosená, je tu všude vůně sena až se z toho hlava točí.
A vedle louky v květech včely bzučí a potůček stále zurčí.
Všechno stále dále pučí, slunce pěkně hřeje a na louce je vše nové a veselé.
Je krásná a milá slunečná neděle.

22. ledna 2021

Den

Den končí a nový začíná, ten který odchází nám mnoho dal
a také něco vzal. Je jako život náš, který trochu znáš.
Den je někdy veselý a někdy také smutný.
Žít se musí dál, aby život za to stál a mnoho nám znovu dal.
29. ledna 2021

Sníh a pták

Sníh tiše padá, mráz přituhuje a ostrý vítr pofukuje.
Únor, zimní měsíc, začíná a je tu zimní krajina.
Až se jaro probudí, příroda zas zavoní
a mnoho nového se narodí.
Voda po kamenech vesele skotačí a skáče, zrodilo se malé ptáče.
Člověče, nenech ho zahynout, ať může svá křídla rozvinout.
A do oblak vzlétnout pak, až z něj bude velký pták.

1. února 2021

Naše modrá planeta

Zem je modrá planeta, je krásná ve vesmíru a skrývá v sobě mnoho divů.
Chraňme si jí, je jediná, nenechme ji, ať umírá,
ale mile vzkvétá, aby nebyla po životě veta.
Aby člověk žil a na Zemi dále byl
a ještě mnoho generací po nás se mohlo ze života radovat znovu zas a zas.
Aby civilizace nezahubila všechno lidstvo v jeden ráz a nebyla pustina všude kolem nás.

3. února 2021

Život

Život je tak krátký, co tu jednou bylo, nevrátí se zpátky.
Jen vzpomínky zůstanou na tu dobu minulou.
Někdy byla veselá a také občas smutná,
Každý z nás poznal, jak ten život chutná.
Člověk se rodí v bolestech a s pláčem odchází,
ale přesto je život dar, který nám byl matkou dán.
A proto si važme chvilky, kterou na světě máme.
Je to jen okamžik, co na světě můžeme být a pak musíme odejít.

7. února 2021

Myšlenky

Všechno milé měl jsem rád, mohu už jen vzpomínat, na to špatné zapomenout.
A mít někde svůj tichý kout, myšlenky mi hlavou jdou rychle jedna za druhou.
Život tak rychle letí, zvláště když je slyšet veselý smích malých dětí.
Stáří patří k podzimu života, a proto těší každá minuta.
Mládí i stáří k sobě patří jako slunce a stín, světlo a tma.
Všechno má svůj řád, tak to musí být, aby člověk mohl žít.
9. února 2021

Maminka

Dva smutné roky tomu, co nevrátíš se k nám domů.
Moc chybíš nám, maminko zlatá, hlavně tvoje tvář, tvá ústa rozesmátá.
Život je krutý, když vezme nám, co jsme měli tolik rádi.
Jednou se spolu zase sejdeme a potom navždy spolu budeme.
Spi svůj věčný sen a těš se na tento společný sen, který se uskuteční jen jednou jen.
Tvá ústa se zavřela, aniž smrt svou postřehla a oči se přestaly smát.
Teď musíš jen tiše spát na tom Svatém poli, kde už nic nebolí.
A jen živý velké slané slzy roní a volají v duchu milou duši tvoji.
A velké slzy z očí kanou, zlatá maminko, nashledanou.
28. února 2021

Pandemie

Bude zase dobře, až pokvetou růže, slunce bude hřát
a my se budeme smát a lépe život brát.
Pandemie bude pryč a svět jako pestrý míč půjde k lepším dnům
zase pevně vstříc a pak snad nebude už zhoubného nic.
Trošku déle to potrvá, ale člověk vytrvá a bude jenom pohoda.
Celý svět bude rád, že lidstvo vytrvalo a nad pandemií zvítězilo, nic ho neodradilo.
15. února 2021

Čas v životě

Čas je pojem hodně široký a trvá to už dlouhé roky.
Někdy také bývá krátký a čas nelze vrátit zpátky.
Někdy je zas hodně dlouhý, vůbec neutíká.
Ale to se nám jen zdá, ve skutečnosti ubíhá hrozně rychle.
A je líto každé chvíle, kterou zbytečně promarníme.
Protože ji už nedohoníme.
On totiž tak rychle plyne lidský život.
Je tak krátký a utíká zahradními vrátky.
Buďme rádi, že tu zatím můžeme být a svůj život v klidu žít.
Máme na co vzpomínat a všemi věcmi se zabývat.
Také si můžeme vesele zazpívat.
21. února 2021

Pelhřimov

Pelhřimov město královské uprostřed Vysočiny, malebně položené.
A jeho Kartáčovny ve světě známé a vyhlášené,
také město kuriozit a rekordů.
Bývalé město okresní, je to také město, kde jsem se narodil.
Kolem něho vesnice a městečka, kde jsou jen brambory a kamení.
Ale také známý Agrostroj doma i ve světě,
přijď se k nám na Vysočinu podívat, člověče.
Pohleď na tu naši Vysočinu, nadchne tě, povídej o jeho kráse
a podívej se k nám co nejdříve zase.
Dobré lidi uvítáme, protože je rádi máme.
A Pelhřimov také tak má rád každý Pelhřimák,
zrovna tak, jak přespolák.

22. února 2021

Noc a den

Noc je tmavá, měsíc jak rybí oko svítí,
hvězdy jsou mraky zakryté a psí vytí hlasité.
Les temně šumí a noční tvorové se ze svých skrýší
tiše a neslyšně za kořistí blíží.
Je ticho všude kolem, den se pomalu ze sna probouzí
a květy rosou ozdobené mají hlavičky ke slunci vztyčené.
Ráno je krásné, rosou omyté a slunce stále hřeje.
Celý kraj krásou okřeje a křepelka volá svých pět peněz vesele.
27. února 2021

Jarní píseň

Zima končí a jaro začíná, snad bude za chvíli doba jiná.
Už aby tomu tak bylo a byly milé dny a večery,
kdy se lidé mohli zase volně scházet.
Na jaře zase všechno mohlo vonět a kvést.
Znovu se radovat, zpívat a tancovat, snad to zase brzy přijde,
bude potom lépe všem lidem a budem se radovat v životě svém.
Štěstí je životě tak málo, a proto musíme žít krásně a naplno,
aby to za to stálo a nám se to krásné zdálo.
2. března 2021

Březen

Březen je proměnlivý měsíc, jaro pomalu nesměle přichází
a zima jej zlehka předchází, nechce se své vlády tak snadno vzdát.
Jaro však nad zimou jednou stejně vyhraje
a půjde tiše a pomalu do kraje.
Všechno bude kvést a zpívat a vesele se na svět dívat.
Lidské srdce krásou okřeje a nepozbude naděje.
Takový je život stále.
Svět tak bude žíti ve svém koloběhu nadále a stále.

5. března 2021

Ráno a česká krajina

Ráno se probouzí omyté rosou
a sekáči jdou vyzbrojeni ostrou kosou.
Tráva si pod kosou pomalu lehá
a slunce se na nebi pomalu zvedá a pálí.
Sekáči košile pomalu si na zem dali.
Tráva pomalu usychá a seno voní po okolí.
Ženy hráběmi pomalým krokem seno shrabují a do kopic rovnají.
Také mandele s povřísly utahují a vesele si zpívají.
Na poli koně s vozy stojí a sedlák se o sena bojí,
protože po obloze se bouřkové mraky honí.
Proto se honem seno na vůz skládá,
aby bylo včas svezeno a ve stodole uskladněno.
Žním Pán Bůh požehnal, a proto je na statku veselo
a sedlák i selka se s chasou radují.
Ta česká krajina je tak hezká a milá, až srdce radostí mile zaplesá.

7. března 2021

Život jako sen

Život je jak pouhý sen, který žijeme každý den.
Všechno letí kolem nás jen jako teplý slunečný den.
Tichý vánek padá na naše víčka jen.
Život je krásný i krutý zároveň a žije jej každý po svém
Když je člověk mladý, nic mu život nezkrátí, žádná nehoda nezkalí.
Když přece, uteče to, jak voda v řece.
Co život vzal, to zas podruhé dal a všechno musí jít dál.
Život je velký dar, co člověku Pán Bůh a matkou a otcem do vínku dal.
9. března 2021

Smrt paní J.

Pán Bůh tě k sobě povolal a rodině a mně vzpomínku na tebe zanechal.
Budiž ti země lehká, tvůj muž Pavel na tebe již čeká.
Jste spolu před Pánem, skládáte skutky a říkáte Amen.
Jaruško, kamarádko, vzpomínka na tebe bude u mne stále živá.
Budu si v duchu s tebou povídat a stále se usmívat.
Bylas mi oporou a já tobě, ať se ti hezky odpočívá u Pána v jeho jasu tobě.
16. března 2021

Život

Život je tak krátký, co jednou bylo, nevrátí se zpátky.
Vzpomínky hlavou letí a z dospělých jsou zase děti.
Byl život někdy smutný, jindy veselý
a někdy jsme pro slzy sotva viděli.
Přinesl nám radosti i strasti, tím vším jsme si prošli.
Uteklo to příliš rychle, co bylo, už se nevrátí,
ať jsme chudí nebo bohatí.
A až přijde naše hodina, budeme chválit Hospodina.
Chceme tu ještě chvíli být,
dohořela svíce, musíme odejít.

21. března 2021

Noční příroda a člověk

Když západ slunce dohasíná,
noční příroda se probouzet znovu začíná.
Šelmy a ostatní lovci jsou svou kořist ulovit.
Hvězdy a měsíc svítí k tomu a les tiše hučí korunami stromů.
Laně jdou plaše k vodě pít a ostražité musí být.
Všude na ně číhá smrt, ale tak to musí v životě jít.
Jeden musí odejít, aby druhý mohl žít.
Člověk jí musí chránit, aby s ní na zemi mohl i on v klidu vesele žít.

22. března 2021

Velikonoce

Velikonoce svátky jaro, příroda se probouzí ze zimního spánku.
Všude se uklízí a zametá, aby bylo čisto.
Malují se kraslice a pletou pomlázky,
aby se vyšlehala děvčata, by rostla do krásy.
A všechno se raduj, mláďata se rodí.
Pán Ježíš jde na Květnou neděli do Jeruzaléma,
je také Popeleční středa,
kdy dělá velebný pán na čelo člověka v chrámu Páně kříž.
Také Zelený čtvrtek a Velký pátek.
Pán Ježíš s námi křesťany na zemi byl,
Pak byl zrazen a ukřižován za naše hříchy
a poté vstoupil na nebesa k Bohu Otci,
kraluje s ním na věky věků Amen.

26. března 2021

Noční sen

Noční sen byl krátký, všechno šlo ve snu a v hlavě zpátky.
Myšlenky byly veselé i smutné a někdy až strašidelné.
Tak to ale musí být, jinak by člověk nemohl snít.
Při snech mozek odpočívá a tak to stále dokola bývá.
Někdy je dobré, že to jen sen bývá a ne skutečnost sama.
Jinak by to bylo drama.
A když je to veselé,
vstává člověk lépe z postele.

5. dubna 2021

Koloběh života

Zima se nechce vzdát, aby byl duben a jaro znát.
Ale nakonec to jaro vyhraje a zima zmizí z našeho kraje.
Je to koloběh života, jinak by na Zemi zbyla prázdnota.
Tak jako stáří pomalu odchází, nové mládí přichází.
A bude to až do skonání věků, protože to tak musí být,
aby člověk na Zemi mohl šťastně a krásně žít.

7. dubna 2021

Člověk

Všechno krásné jednou končí a všichni se s krásnem loučí,
Protože krásno nebývá každý den.
Jinak život plyne dál, tak, aby za to stál
a člověku mnoho vrásek nenadělal.
Také žal si na pomoc život vzal, aby mnoho slz člověk vyplakal.
Ve smutku si ulevil, aby zase šťasten byl a mile se veselil.
Přátelům pomohl, když sobě nemohl.
Přesto se k Bohu modlil ve dne v noci a vzýval Boha ku pomoci.
12. dubna 2021

Jarní příroda

Jaro přichází nesměle a pomalu, ale přece zima ustupuje.
A na svatého Jiří vylézají hadi a štíři.
Ptáci zase vesele začínají zpívat a člověk se na svět začne vesele dívat.
A jarní přírodu vnímat, svěží jarní vzduch opojně dýchat.
Přírodu všemi smysly vnímat a na ten Boží zázrak se usmívat.
19. dubna 2021

Myšlenka života

Myšlenka jedna za druhou jdou jako proud.
V životě nejednou překvapí tě někdy mile, někdy nevesele.
Přijdou různé chvíle, kdy člověk neví kudy kam
a je na světě plném lidí zcela sám.
Musí překonat různé svízele,
aby se zas mohl radovat mile a vesele.
Život mnoho dává, ale také bere.
Člověk musí mít lepší pohodu, aby vzdoroval
a dal smysl životu, měl zase svou jistotu.

21. dubna 2021

Vzácný dar

Život je vzácný dar, táta s mámou nám ho dal.
A každý z nás si ho jinak udělal.
Někdo se už v životě slavným stal
a jiný hanbu svým blízkým udělal.
Druhý si sám svůj život vzal,
protože už nevěděl, kudy kam.
Život je krásný a krutý zároveň,
protože to není pouhý smutný sen.
Tak si svůj život chraň a nezatracuj,
vždyť máš jen ten jediný
a druhý nedostaneš,
je to opravdu vzácný a krásný dar, který za to stál.

29. dubna 2021

Dovolená

Máj lásky čas už tu máme zas.
Všechno pučí, zelená se a ukazuje se v plné kráse.
Lidé jezdí také ven, mnoho lidí k moři tam a sem.
Zůstávají také doma, vždyť zábavy všude je a člověk znovu okřeje.
Zážitky, které má natočené a také fotky má, na tu svou dovolenou vzpomíná.
A už se těší za rok zas, opět pozná plno krás
a dovolená bude v zahraničí a u nás doma,
pro něj a rodinu pěkná a rozmanitá, jako když slunko svítá.

3. května 2021

Pohoda

Všechno kvete, zelená se, příroda je v plné kráse.
Mnoho barev na louce, vítr šumí tichounce.
Čmelák sedí na jeteli, obloha je bez mráčku.
Slunce svítí, na světě je milé žití.
Na dolinách voda hučí, stromy pučí, včely bzučí.
Nad krajinou klid se snáší, dítě sahá po koláči.
Všechno živé zpívá, tančí.
11. května 2021

Životní běh

Když se ráno vzbudím, mám radost, že žiji.
Že mi Pán Bůh dal zase den života,
protože život je nejvzácnější dar, co člověk má.
A jak ho využije, záleží na něm samém, jaký bude jeho den,
a v duchu se pomodlí večer Amen.
A smíří se s tím, že ten den už se nikdy nevrátí zpět.
A takový je svět až do skonání let.
19. května 2021

Noční snění a také bdění

Když je noc tmavá, velmi noční hodina je,
to pak se v mysli mnoho věcí děje.
Myšlenky hlavou letí, jak u starších, tak dětí.
Vidíme ve snech mnoho věcí a některé nás až děsí.
Spát nejde, spánek nepřichází, už je pomalu ráno.
Chce se velmi spát, ale musí se ráno vstát.
Víčka se klíží, spánek se blíží a člověk k něčemu vzhlíží.
A pak spánek hluboký přeletí jak bystřina a den nový začíná.

22. května 2021

Mládí a dětství

Květen končí a červen začíná,
blíží se jiná hodina, hodina léta.
Co to přinese, brzy dozvíme se.
Snad bude o něco lépe a větší sluneční svit,
aby mohl člověk ve svém nitru lepší být.
Červen je pro děti nejlepší každý den,
protože mají dva měsíce pro sebe a své hry jen.
Jedou k moři anebo jinam, celé dva měsíce jsou pro ně jen.
Jednou na své mládí budou vzpomínat, jak to bylo krásné,
když byl člověk mlád a mohl se bezstarostně smát.
31. května 2021

Léto

Léto už pomalu začíná, dovolené a prázdniny také.
Ať je slunečno a málo prší,
aby lidé si odpočinuli u řek, rybníků a moří.
Všechno se zelená a slunce na nebi hoří.
Noc je vlahá a kouzelná a milenci spolu tiše hovoří,
těžko se loučí, hledí si dlouze do očí, celý svět se s nimi zatočí.
Slibují si lásku, která nikdy neskončí
a jsou si stále v náručí.
A milá noc jejich tichý šepot ukončí.

7. června 2021

Česká krajina

Ranní červánky ohlašují krásný den,
rosa se v trávě třpytí jak démanty.
Louka pestře kvete a bzučí a potůček vesele zurčí.
Sekáči kosy brousí, tráva si lehá pod kosou a sena sladce voní.
Večerní klekání zvoní, kraj jde tiše spát,
aby mohl zítra odpočatý zase vstát.
Česká krajina je tak hezká a srdce nad ní radostí plesá.

9. června 2021

Tereza

Tereza je jméno královské, byl to i jméno císařovny rakouské a královny české.
Je hrdé a hezké a patří ženě i dívce české.
Píseň se také o tom jméně zpívá,
a proto dívkám často dáváno bývá.
Proto ať na něj nositelka hrdá bývá a s hrdostí je nosívá.
Svůj život si v klidu a pohodě stále užívá.

9. června 2021

Jak dlouho

Nevím, jak dlouho tu budu, ale básně dále skládat budu.
Chtěl bych tu co nejdéle být, ale nikdo neví, jak to bude dál.
Skládání mě baví, něco mi to dává, i když to není žádná sláva.
Něco člověk dělat musí, aby si sám něco dokázal.
Mnoho zájmů člověk má, pak už jenom vzpomíná
a má radost, když se něco povede.

14. června 2021

Libuška – Popelka

Jako Popelka si mezi námi známá, ale již nejsi mezi náma.
Zůstaneš však ve filmu, stále mladá a krásná.
Bude tam zářit tvá hvězdička jasná.
Zůstaneš malým i velkým krásnou naší Popelkou.
Však nejen Popelkou, ale také naší milou Barunkou v Babičce.
A paní doktorkou v Četnických humoreskách.
Libuško, ať ti Pán dopřeje u sebe mír a klid.
Vždyť v našich srdcích budeš krásná
a budeš v nich stále žít.
Kdo byl hodný a milý jako ty, ten nikdy neumírá a bude stále žít.

25. června 2021

Bílé růže

Bílé růže tak krásně zářící ti dám, protože tě rád mám.
Až jednu přijdeš k nám, pak se spolu vezmeme a šťastni budeme.
Jak šťastni můžem být a do posledních dnů se rádi mít.
A kdyby štěstí nepřálo nám, tak ti malý dárek na památku dám.
A popřeji ti hodně štěstí, půjdu pak životem zcela sám.
A přesto rád stále vroucně mám tu, kterou jsem velmi miloval.

1. července 2021

Koloběh života

Život je vzácný dar, který nám rodiče dali.
A určitě si přáli, abychom s ním nehazardovali.
Vždyť život je nádherný, i když také někdy dost krutý.
Ale takový je jeho běh a ten se nedá zastavit.
Jeden musí odejít, aby se druhý mohl narodit.
Někdo ho má velmi krátký, někdo dost dlouhý,
ale všem plyne stejně. Ať chceš nebo nechceš,
musíš ho brát, jaký je, druhý ti nikdo nedá.

7. července 2021

Životní pouť

Měsíc svítí, je tmavá noc, proč chodíš za noci ven,
protože je všude ticho, klid a na nebi tisíce hvězd.
Taková je noc, že se ani spát nechce.
A les tiše šumí a srny jdou k tůni pít.
Básník může v klidu snít a je pěkné na světě žít.
Kolem sebe krásné věci mít,
někdy také pro druhého na tom světě být
a mít pro koho žít, ruku pomoci stále otevřenou mít.
A životem až do konce svých dnů jít.
12. července 2021

Země

Život je krásný, ale bez vody by nebyl žádný, protože voda je život.
A bude to tak stále, jinak by měla Země na míle.
Krásně je na Zemi, když je vše, tak jak má být.
Žádná planeta ve vesmíru nejí jako Země.
A to je to krásné, všechno je krásné, všechno je jasné.
A to je no tom to krásné. A na Zemi je všechno dané od věků do věků.
16. července 2021
Člověk a příroda
Všechno kvete a slunce svítí, na lukách je plno kvítí.
Je krásné i kruté léto, tornádo Moravou běsní.
A voda dělá také spoušť, přívalové deště.
A hned je jiný svět, který můžeme uvidět.
Příroda se člověku brání po svém a člověk jí musí začít chránit.
Jinak bude pozdě a přijdou další pohromy.
Mezi přírodou a člověkem je jen křehká rovnováha.
20. července 2021

Láska a milování

Milování je jak něžný květ, je starý a mladý.
Zároveň jako sám svět a kdo prožil velkou lásku,
chce z kalicha života pít hned, protože život je tak krátký.
A láska nepřichází každý den, ale může tu být hned.
Láska je vzácný dar a zároveň křehký květ, nevykvete hned.
Pak je láska na první pohled do očí.
Člověku se až hlava zatočí, jiskra přeskočí.
A to je ten pravý nebo pravá, a pak se z toho krásná bolest až stává.
Bývá z toho den plný jasu a člověk vidí krásu druhého těla.
A už neví, co dělá, že jenom jednou zcela,
že Amor vystřelí šíp jako z děla, to s člověkem láska dělá.
Podmaní si ho celého, ať dělá, co dělá.
Dá mu růžové brýle a jsou to nejkrásnější chvíle.
Nebo také žal a bolest veliká.
Pak všechno přebolí a srdce se zahojí, člověk pak jen vzpomíná.
27. července 2021

Pohádka v noci

Měsíc pluje oblohou a svítí tisíce hvězd,
která je člověče tvá, nevíš sám.
Noc je tmavá, teplá a vlahá.
Jak to o nocích bývá a slavík libě klokotá, les tiše šumí.
Je jasný svit luny, laně jdou k vodě pít.
Člověk může krásně snít a přitom šťasten být.
Všechny krásy světa ve svých snech mít,
Tak krásné je žít, svůj život rád mít.
28. července 2021

Myšlenka a ráno

Je ráno nový den, který nevrátí se zítra zas.
A bude jiný za tím dnem, vše střídá se den po dni.
Vše nové dnem začíná a končí nocí,
která je pokaždé také jiná.
Koloběh života se nezastaví, někdo ho opustí a druhý přijde.
Tak to bude, dokud lidstvo na zemi bude.
A komu se život krátký zdá,
ať s ním zbytečně zbůhdarma nemrhá.
2. srpna 2021

Radka

Každé jméno ženy je krásné, když se hezky říká.
A Radka je pěkné, voní jako kytka.
Vždycky je v životě něco milého a krásného,
a proto stojí za to žít.
Krásně přitom snít a život na dlani své mít.
Rád na tom světě být a občas krásně snít.
Velmi mile se smát, život si co nejvíce užívat.
9. srpna 2021

Den

Když se den probudí, je noc dávno pryč.
Co přinese nový den, snad něco pěkného nebo starosti jen.
Každý si přinese svůj vjem do dne, každý ho prožije po svém.
A řekne si, byl to můj den, nevím, co bude dál, kde se tento den vzal.
A co mi dnes dal, ať je takový, aby za to stál.
16. srpna 2021

Báseň o knize

Kniha nás poučí a někdy zasmuší,
ale dá nám hodně do života,
řekne nám třeba, jak vypadala robota.
Vezme nás do minulých časů a Bible nám ukáže naši spásu.
Kniha přechází z věků do věků a přináší nám vědění, pohodu a klid.
Proto bychom jí měli v lásce mít.
Kniha nám dovolí také snít a poučení si z toho vzít.
A na čestném místě knihy své tak mít.
23. srpna 2021

Podzim se pomalu blíží

Podzim se pomalu a jistě blíží, den se krátí,
tma nabývá na síle, bude se barvit listí.
Příroda pomalu usíná, přesto je každý rok jiná.
Veverka si dělá spíže a mlha lesy ukrývá.
Do mléčného ticha tmy stále přibývá.
Slunce a déšť se pravidelně střídá.
Nostalgie člověka jímá a někdy i smuten bývá.
Koloběh života tento podzim zlehka přijímá.
27. srpna 2021

Dnešní den

Když se rodí nový den, neví se, co bude za týden,
ale musí se jít dál, aby ten den za to stál,
člověk naň rád vzpomínal.
Každý také někdy nemá svůj šťastný den.
A je z toho mrzutý, ale musí stále doufat,
že to bude lepší a nálada se zlepší.
Přijde třeba nějaké malé nebo velké štěstí.
Třeba velké a krásné lásky nebo narození nového života.
To je přece velká sláva a každý den se tato událost stává.
A proto budiž tomu dni sláva.
30. srpna 2021

Život a snění

Život je krásný, ale někdy také trochu krutý.
Ale tak to musí asi být, jinak by nestálo za to žít.
Když se člověk narodí, je to radost,
ale když umírá, je to bol a žal.
Že si smrt člověk vzala, ale takový je života běh.
Proto se raduj z každého dne, který máš.
A zítra se zase probudíš, nový den zas budeš mít,
jenom ty víš, co s ním uděláš a jak ho zakončíš.
Jakou radost budeš mít a o čem budeš dále snít.
Můžeš na tom světě být a svůj život žít.
9. září 2021

Odchod, nekrolog

Až jednou odejdu, musí to v životě být.
Bude to smutek pro blízké, ale ne pro tebe,
Protože ty už nebudeš žít a svět se pro tebe navždy uzavře.
Ale musí to tak v životě být, protože je to jeho koloběh.
Byl jsem tu s vámi všemi rád a budu na svatém poli vzpomínat.
A Malou noční hudbu tiše v duchu hrát a říkat si,
byl jsem na tomto světě s vámi všemi rád.
A jestli jsem někomu ublížil, chtěl bych od vás odpuštění dát
a prosit vás o odpuštění, abych mohl klidně spát.
A vaši lásku tam nahoře u Pána Boha znát.
14. září 2021

Sen

Když se oči klíží, tělo opouští zemskou tíži,
Upadá do snů a přitom se mu sladký sen zdá
a nechce se probudit nebo sen ošklivý,
potom se probudí celý zpocený a nemůže už vůbec spát.
Celý den mu mozkem probíhá, co udělal dobře nebo špatně,
najednou je všechno jasné.

23. září 2021

Člověk

Všechno, co člověk zná a ví, to pro něj mnoho znamená.
Je to jeho svět, který dobře zná a leccos se stále dovídá.
Kdo toho zná mnoho, ten to už nezapomíná, je člověk dobrý.
A mnoho lidí také zná, je oblíben a známý
A kdo ho zná, tak ho rád má a s ním si povídá.
Ctí ho rád, protože je dobrý kamarád.

1. října 2021

Rozkvetlá louka

Když rozkvete louka, je pestrých květů mnoho,
ale také motýlů, včel a čmeláků. Je to jako pestrý zelený koberec.
Potůček vesele běží a bublá, všechno to svěže voní.
A když je louka čerstvě posečená, je cítit čerstvá vůně sena.
Slunce svítí z modré oblohy, všude je mír a klid.
Člověk je rád, že tu může být a dýchá z plných plic.
Nechce se mu odtud vůbec odejít.

5. října 2021

Člověk a Ježíš Kristus

Když člověk přichází do let, všechno ho začíná bolet,
ale musí to, pokud možno překonat a jít dál, protože za co by pak život stál.
Když je člověk mladý, všechno se zdá krásné a velmi snadné.
Ve stáří má člověk na ten svět jiný pohled, své vzpomínky.
Tak to má být, protože každá minuta a každý den má člověk brát tak
jako by tu byl dnes naposled.
A chválit každý den noc, kdy je zde mezi svými a mezi lidmi.
Protože život je velký a vzácný dar, který nám všem dali rodiče
a náš Pán, také Ježíš Kristus na sebe naše hříchy vzal,
aby se člověk lepším stal a Boha miloval.

10. října 2021

Báseň o životě

Odchází noc, začíná den.
Jaký bude nikdo neví.
Ale snad lepší než ten minulý.
Každý den něco přináší,
buď smutného nebo veselého.
Tak jde život stále dál, mnoho aby vzal nebo dal
a člověk si ho užíval.
Potom na sklonku života jenom vzpomínal,
co hezkého mu život dal.
A stále se pokud možno jenom z něj radoval.
23. října 2021

Vláda podzimu

Mraky plují, listí padá, je tu podzimu vláda.
Vítr fičí, padá déšť a sníh.
Bude asi tuhá zima, jen když v kamnech bude oheň hřát.
Abychom si nechali o novém jaru zdát.
A těšit se, až se zase tráva a strom zazelená.
4. listopadu 2021

Nic nevzdávat

Život je jako na houpačce,
jednou jsi dole, pak zas nahoře.
Musí se brát, jaký je, co má člověka potkat, tak ho potká.
Jsou různé věci v lidském životě, člověk se s tím musí umět vyrovnat.
A když nemůže sám, musí požádat o pomoc
a musí vědět, že se vše v dobré znovu obrátí.
Ale hlavně se nesmí vzdát a stále bojovat.
9. listopadu 2021

Nic nevzdat

Když něco nejde, musí se člověk snažit,
aby na to přišel, proč to nejde a snažil se to vyřešit.
Zkoušet všechno možné a nakonec se to třeba podaří.
Ale nesmí se nic vzdát
a za tím si musí člověk vždycky stát a na sebe hrdý být.
22. listopadu 2021

Vánoční čas

Blíží se vánoční čas, bude zářit vánoční stromek zas
a dětské oči rozzářené, co jim Ježíšek nadělil a přinesl.
Dospělí půjdou zas do dětských let a vzpomínat budou,
jaký byl jejich dětský svět.
Zima byla jiná a byla krásnější.
Lidé se modlili a zvony zněly, nebe bylo plné hvězd,
když Ježíš přišel na tento náš svět.
7. prosince 2021

Alois

Odešel kamarád, měl jsem ho rád.
Alois se jmenoval a svou rodinu miloval.
Byl hodný a všem pomáhal, a když mohl,
tak kde bylo třeba, pomohl.
Odešel rychle a rozloučit se skoro nestačil,
ale rád vás měl, rád se smál, žertoval a všechny nás miloval.
Jeho duše klepe na nebeskou bránu a náš milý Lojza odešel tiše k nebeskému Pánu.
25. prosince 2021

Člověk vzpomíná

Všechno je blízké nebo daleké,
sny jsou někdy hodně vzdálené a jindy se zdají blízké.
Vše jednou skončí tam, kde to končí, nové se začíná,
koloběh života se nemění, jen mládí a pak stáří pozvolna přichází.
Život pomalu končívá
a člověk na člověka s láskou nebo nenávistí už jenom vzpomíná.
16. ledna 2022

Obyčejný den

Dnes den dobře nezačal, ale vrátilo se všechno, jak má být
a proto je krásné zase žít.
Dny života tak rychle plynou, jako voda půvabnou krajinou.
A život je tak krátký, nelze nic vrátit zase zpátky.
Ni slovo vypuštěné z úst a proto si člověk má rozmyslet, co chce říct.
15. února 2022

Válka

Válka je strašná věc ve dvacátém prvním století, proč musí být.
Asi proto, že bývalá sovětská moc už žádná není a nebude.
Putin není prezident, ale psychopat, který by se měl léčit
a je také válečný zločinec.
Toto barbarství nesmí svět nechat, a doufám, že nenechá.
Ať žije svobodná statečná Ukrajina, celý svět je s vámi.
Určitě budou lepší zítřky, nevzdat to a vytrvat.
10. března 2022

Maminka

Zbyly jen hezké vzpomínky milé a hodné maminky.
Náš Pán jí k sobě povolal, protože takové zlaté lidi miluje a miloval.
Jen tichý spánek své babičce a mamince přejte
a drahou vzpomínku zachovejte.
Je pod ochranou Pána, v rukou Božích,
zemřela tiše a dívá se na svět z nebeské výše.
Jděte kolem tiše, je v rukou andělů.
Spí už jen tiše, je spojená s Pánem a už zní jen Amen.
25. dubna 2022

Kniha vznikla s velkou podporou paní Dagmary Kovářové a materiální podporou Domova pro seniory Pelhřimov.